

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. III. Idoneus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. III.

Idoneus.

Axioma I.

Idonei sunt, qui lege non prohibentur. *l. cum prator 12. ff. de judic. l. nulli 3. quod univers. nom. l. 15. ff. de iurisd. l. qui accusare 8. ff. de accusat. Concennat. quest. jur. sing. 3. num. 16. vel quem virtutum ornamenta probant. arg. l. 1. C. de cond. in publ. horr. l. 42. §. fin. ff. de V. S.*

II.

Idoneus & solvendo quilibet præsumitur, donec probetur contrarium. *l. 5. in fin. ff. de separat. l. 10. C. arbit. tut. gloss. in l. 5. §. qui pro rei. ff. qui satisd. cogantur. l. si ve possidetis 16. C. de probat. Hostiens. Johann. Andr. Panorm. in cap. 1. in fin. extr. de servit. Pacian. de probat. cap. 54. numero 20. Gædd. 1. consil. Marp. 24. numero 227. Innocent. III. in cap. dudum. de præsumpt. Honthem. 1. de art. Notar. cap. 22. numero 1.*

Limita: qui aliquem dicit solvendo fuisse, cum tamen jam non sit, illi incumbit probatio; nam à præsentia aliis in præteritum præsumitur. Brunn. ad l. 1. C. de pericul. Nominator. in fin.

III.

In insignibus Civitatibus præsumuntur plures idonei esse ad munera. Brunnem. C. de decurion. column. 11.

IV.

In muneribus personalibus subeundis non tam ordo quam idoneitas attendenda. Brunnem. ad l. un. C. de potioribus ad munera.

V.

Qui tenetur de alterius idoneitate, non statim tenetur de ejus negligentia, Brunnem. ad l. 2. C. de Navicul. sufficitque quod quis usque ad officii sui depositionem idoneus sit; nam hoc ipsò is, qui pro eo tenebatur, liberatur. *l. 15. §. 1. ad municipal. l. 53. de admin. tut. l. 1. C. de pericul. nominat. Nisi is simul tenebatur ab eo rationes suscipere & ipsæ suâ culpâ tardiùs fuissent exactæ. d. l. 1. in fin. Perez. C. de pericul. Nominat. n. 5. 6.*

CAP. IV.

De Jejunio.

Axioma I.

Jejunium in se & ratione finis sui spectatum non est cultus Dei, sed adminiculum tantum pietatis. Ziegl. *Jur. Can. p. 336.* Hinc ei sine fundamento tribuitur reconciliatio & propitiatio Dei, culpæ redemptio & peccatorum remissio. Ziegl. *d. l. 1. pag. 159.*

II.

Inter Jejunii causas impulsivas in primitivâ Ecclesiâ fuit directio Consiliorum & actionum in arduis negotiis à Deo flagitata. Hoc jejunium fuit liberum & non præceptum. Sed Jejunia veterum sequioribus temporibus omnino fuerunt collapsa. Ziegl.

ad. II.

CAP. V.

De Igne *conf. Rubr. de*
Incendio.

Axioma I.

Ignem fovere in domo non est prohibitum aut improbatum, cum sit unum ex quatuor elementis, sine quibus nemo vivere potest. Roland. à Valle Vol. 2. *Conf. 95. n. 16.*

Limita: nisi ignis sit noxius, talem enim habere non licet, & æstimatur hic vel ex quantitate ligni vel periculo loci, stipulis aliisque combustilibus materiis vicini. Is quoque noxium ignem habet, qui scenum madidum & putrefactum, vel alias fruges à pluviis humiditas nec antè satis arefactas horreis importat. *Conf. Altorf. 116.*

II.

Ignem negligenter servantes in suis ædibus puniuntur. *l. 3. §. 1. ff. de offic. Præf. vigil.*

III.

Ignis nomine circa communem parietem cautio exigi potest. *L. 27. §. 10. ff. ad L. aqvil.*

CAP. VI.

De Ignorantia.

Axioma I.

Ignorantia vel est κατ' ἀνάγκην, quæ ignorantia scientiæ privativè opponitur, & in illos cadit, qui in Philosophorum scholis non sunt instituti: & κατὰ διάθεσιν, cum quis putat verum esse, quod falsum est; Et opponitur hæc ignorantia scientiæ positive, hoc est, contrariè. Et hæc duplex est; vel vera, quando quis certò statuit, id verum esse, quod verum non est: vel affectata, è Jacobo Martini lib. 1. de loco cap. 1. p. 2. Aliter paullò ignorantiam distinguit Dn. Goth. ad l. 2. de Legib.

II.

Ignorantia legum est lata culpa: Bart. in repet. *l. quod Nerva 32. numero 7. de pos. Wefemb. de jur. & facti ign. numero 7. ibi: lata culpa est jus commune ignorare, ubi vide Bachov. Declarationis tamen causa distingui potest, an jus sit certum vel dubium. Certum iterum sit generale an speciale. Generale iterum vel merum civile, id est, quod tantum ex inductione valet, vel petuum ex principiis juris naturalis aut gentium. Hujus enim ignorantia ut non immerito latæ culpe tribuitur, *l. 123. de Reg. Jur.* ita cæteras species latæ culpe promiscuè imputare durum est. vid. Dn. Ludwell. in not. ad Wefemb. d. loc. & Bachov. 2. disputat. 4. thes. ultim. B.*

III.

Ignorantia in iis non excusat, quæ quis ratione officii tenebatur indagare, cap. cum in cunctis. & cap. innotuit. circa finem, extr. de Elect. text. in cap. quamvis. de R. I. Gail. 2. observat. 48. sub numero 21. Ratio, quia scire & scire debere sunt paria. Carpa. 6. resp. 10. numero 17.

IV. Nemq